

Zataženo a dusno

Včera bylo dusno, ale našťastí jenom ve vzduchu. Přece jenom už máme za sebou sedm dní a mezi pořadatelí touto dobou již občas nastupuje ponorka. Letos ale vše běží tak nějak poklidně, takže dobrá nálada je jak mezi pořadateli, tak mezi účinkujícími a díky tomu snad i mezi vámi, našimi milými návštěvníky. I tak ale už některým docházejí síly. Například Vítá Marčík se vrátil na střídačku a do odpoledního divadelního útoku místo něj nastoupil jeho syn Vítá Junior s Divadlem Já to jsem. Rozhodně měl podobně těžké střídání jako jeho táta, protože na pohádku opět přišel nevdaný dav návštěvníků.

Pak přišlo Hluboké nedorozumění, skvělá kapela, které na Kocourech mimochodem moc dobře rozumíme. Čiší totiž dobrou náladou, a navíc u nás začala slavit osmnáct let svoji existence na hudební scéně, takže bylo vystoupení hodně veselé. Hlavní scéna patřila Antikvartetu a mému oblíbenému Žalmanovi. Oba koncerty dopadly nad očekávání. Hlas Dušana Vančury je ještě zvučnější a vytrénovanější než obvykle a jejich kvartetu to vyloženě ladí. Žalman pak překvapil pozměněnými a vyšperkovanými aranžemi a perfektně odvedenými písničkami, které všichni známe od táboráků. Na Prázdninách máme kliku na skvělé zvukaře i osvětlovače a jejich práce včerejší zážitek jenom podtrhla.

O písničkářce Agu, která hrála na Nocturnu, by se dalo říci, že připomíná Lenku Dusilovou, ale škatulkování této výjimečné písničkářce nesedí. Svou kytarou vytváří melodické krajiny, které oživuje neuvěřitelně vyzrálým hlasem, který dokáže člověka přenést do jiných světů, třeba i do svého nitra. Dosavadní účinkující na Nocturnu byli skvělí, ale Agu, alespoň pro mě, byla zatím nejlepší.

DNES Cricket and Snail – Cvrčkova cesta domů

Duo Cricket and Snail zve na hudební pohádku nazvanou „Cvrčkova cesta domů“. Toto kouzelné, zábavné a vzdělávací představení vypráví dobrodružný příběh českého cvrčka, který jednoho dne vyskočí příliš vysoko a přistává na zádech stěhovavého ptáka, který míří do USA! Ocitá se v Texasu, kde se setkává s přívětivým šnekem a ten mu slíbí, že mu pomůže dostat se zpátky domů. Na cestě jim pomáhá několik zvířecích postavíček, zpívají písničky o své kultuře a prostředí, v němž žijí.

Bonsai č. 3

Bonsai č. 3 hraje folk s violoncellem. Loni oslavili plnoletost a k narozeninám si nadělili nové CD Z dlouhých poutí. Jsou na něm písničky o městech (ne)šťastných lásek, rozmilovaných srdcích i o vonavých náladách z tónů. Po osmileté odmlce se do kapely letos vrátila původní zpěvačka Zuzka a poprvé přijedou do Telče s hobojem, na který hraje nové přibonsajený člen Michal. Novinkou také je, že violoncellistka Petá má krásně generálně opravené cello z roku 1898. Třetí verze Bonsaie rozvíjí odkaz folkové Bonsaie, která v letech 1983 a 1984 získala Portu. Slávu českého folku občas šíří rovněž v zahraničí, hlavně jako pouliční muzikanti.

Cricket and Snail

Manželé Lucie a Jim Carlsonovi nejsou na Prázdninách žádní nováčci. Minulý rok nás okouzlili live performancí na břehu Štěpnického rybníka, letos povýšili na hlavní scénu. Duo, hrající na housle a akordenon, se věnuje pestře směsí žánrů. Klasická hudba, šansony, irsko anebo židovské nápěvy – to vše a mnohem více nalézáme v jejich vystoupeních. Minulý rok přesunuli svoji základnu z amerického Tennessee do České republiky, odkud Lucie pochází. Na svém kontě mají několik desek, které s železnou pravidelností po koncertech rychle mizí v rukách nadšených posluchačů.

Lokálka

Chlapi z lokálky s oblibou říkají, že každý je svého štěstí strojuvůdce. To heslo jim evidentně svědčí, neboť jejich mašina objíždí už od roku 1974 všechny zásadní zastávky na českých countryfolkových tratích. Mašinfírové jsou protřelí muzikanti, kteří se ovšem neberou vůbec vážně a na vagónech namísto černého uhlí vezou nálož recese a humoru. I když svůj styl s oblibou označují za “Tragedy country”, na pasažéry tohoto lokálního spoje čeká vysmátý koncert. Žádáme cestující, aby vstoupili do hlediště před zastavením vlaku.

Die Süßwasserpolypen

Když někdo hraje po Lokálce, musí mít sakra žahavý ostrovtip. Naštěstí pro diváky jsme nasadili naše osvědčené matadory telčského pódia. Kdo by byl řekl, že se z malého uskupení Die Süßwasserpolypen během pár účastí na Portách stane jedna z kapel, jejichž nesmrtelné songy budou folkaři vyzpěvovat u táboráků, v hospodách i podloubích. Zaposlouchejte se tedy do oldschoolového doommetalu - Ne, nebudeme si už z Nezmarů dělat srandu. Jako pokaždé, když naši oblíbení žahavci přijedou, se totiž těšíme na večer plný nezapomenutelných melodií, bránici ohrožujících historek i typické folkařské lyriky.

Kittchen

Devětatřicetiletý rodák z České Lípy, Jakub König, je český blogger, autor komiksů, textař a písničkář. Má za sebou několik hudebních projektů. V roce 2011 vytvořil projekt Kittchen, maskovaného zpívajícího kuchaře, v jehož hudbě se mísí silné texty s jemnou kytarou a ambientní elektronikou. Doprovází ho bubeník Tomáš Neuwerth, kterého můžete znát třeba z kapel Umakart a Kašpárek v rohlíku. Několik jeho alb se setvalo s poměrně velkou odezvou kritiky. Deska Radio byla nominována na hudební ceny Vinyla, Apollo i Anděl a Anděla v kategorii Alternativní hudba nakonec i získala. Zatím poslední nosič KONTAKT vyšel v červnu 2015. Kittchen kromě něj od té doby připravil hudbu k představením Dejvického divadla a divadla Komédie, hrál k filmům, v obýváčích i na pódiích renomovaných festivalů. Aktuálně pracuje na dalším projektu nazvaném Zvíře jménem podzim s mnoha hosty, například s Marií Kieslowski, anebo Aid Kidem.

DRBY

Nejlepší nápady a hlášky má Lída, včera třeba prohlásila ke zpožděné galerii, kterou nestiháme doplňovat: „*Dřív ty fotky byly na webu pozděj*“.

Na Panském dvoře měl Petá Vejmelek nehodu, vrazil čelem do skleněné výplně cestou na záchod. Nos má přeražený a zbyla tam po něm skvrna jako na Turínském plátně, na kterou se chodí koukat zástupy čůrajících.

Elka a Karel potřebují nové pořadatelské kartičky se jmény El Karel a Karelka.

	Divadlo HARMONIKA O vodníku Řešátkovi	ZÍTRA
	PASSAGE	
	Jítka ŠURANSKÁ trio CIMBAL CLASSIC	
	VENTOLIN	SOBOTA 5. SRPNA